

Prædiken til konfirmationsgudstjeneste søndag den 24. april, 1. søndag efter påske, kl. 11.00 i Dannemare kirke

Salmer:

751 Gud ske tak og lov

13 Måne og sol

192 Hil dig

70 Du kom til vor runde jord

29 Spænd over os

Prædikant: Henrik Gade Jensen

Hvornår er vi ved begyndelsen ellers slutningen? Det spørgsmål kender vi alle alt for godt.

Når vi rammes af sygdom, influenza eller corona, så spørger vi altid lægen: er vi over det værste nu? Eller er vi kun ved begyndelsen?

Når samfundet rammes af økonomisk krise, er vi alle interesserede i at vide, hvor længe det bliver ved. I dag oplever vi stigende inflation, højere priser, men har vi set det værste nu? Eller kommer der mere til.

Når statistikker går op eller når statistikker går ned ad, ved vi aldrig, hvornår de flader ud og vender. Eller hvor på kurven vi befinder os. Dog ved vi, at de som regel altid flader ud, for sådan er verden. Alting bliver ikke ved på samme måde. Alting går op og ned.

Så hvornår er vi ved begyndelsen og hvornår ved slutningen?

Det var det også for Jesu disciple for 2000 år siden.

Da Jesus blev korsfæstet på Langfredag, så disciplene det som slutningen, enden, en forfærdelig og blodig afslutning på flere års følgeskab til Jesus.

Disciplene havde aldrig nogensinde regnet med, at han bare kunne dø – som når man slår en flue ihjel.

Det var slutningen, og der var ikke mere. Og de blev overvældet af en enorm skuffelse.

Men Jesus genopstod påskedag. Det ved vi nu. Det anså disciplene med rette for umuligt.

Og i dagene efter påske hører vi forskellige beretninger om, at Jesus viser sig for disciplene og for kvinderne, og at de ikke kan genkende ham eller ikke vil tro på, at der er ham. De fire evangelier er her ret forskellige i deres beretninger.

Disciplene er allerede i fuld fart med at glemme alt det, de oplevede i Jerusalem, fortrænge alt om Jesus, både af frygt og af skuffelse, og var begyndt deres gamle liv som fiskere ved Tiberias´ eller Geneserath sø.

Så disciplene gennemgik den største nedtur i påsken, som at lande i et sort hul, og så den største langsomme og mærkelige optur bagefter, da de langsomt finder ud af, at Jesus lever, at han ikke døde på korset, at han stadig er iblandt dem. Og han har mærker i hænder og fødder fra naglerne, der sømmede ham til korset – så det ER ham.

Jesus blev endnu 40 dage på jorden. Ind til Kristi Himmelfart.

Da jeg var ung syntes jeg denne tid var lidt mærkelig, det vigtige var jo sket, korsfæstelsen og opstandelsen, og så betød resten ikke så meget.

Men det er helt forkert.

For det vigtige i denne tid lige efter påske er, at Jesus samler sine disciple om den opgave som forestår, nemlig at danne menighed eller kirke omkring budskabet. Uden de 40 dage havde vi aldrig haft en kristen kirke.

Så havde budskabet om Jesus, også om hans opstandelse, langsomt gået i glemslen, jo, de nærmeste vil nok altid fortælle om det, soldaterne på Golgata vil huske en mærkelig mand der blev henrettet, men igen kun en blandt tusinder.

Det er overdragelsen af opgaven til disciplene, som finder sted i de 40 dage, som er så vigtig, livsvigtig, for budskabet.

Og det lykkedes!

Tænk engang: alle disciplene fornægtede eller forråbte Jesus på Langfredag.

Men alle disciplene gik i døden for ham bagefter.

Det ved vi. Det er fakta.

Så der må være sket noget i de 40 dage. Den Jesus, som de mente døde på korset, var lyslevende igen bagefter.

Og derefter kom disciplene aldrig nogensinde i tvivl.

Næsten alle disciplene døde, så vidt vi ved, for troen på Jesus Kristus. Som martyrer.

Vi ved, at Peter blev henrettet i Rom.

At Jakob (den ældre) blev henrettet af Herodes.

Andreas blev korsfæstet på et Andreaskors (kryds)

Thomas, ham der tvivlede, blev dræbt i Indien, hvor han missionerede

Kun Johannes overlevede alle de andre og døde en naturlig død.

Så der må være sket noget i påsken og lige derefter, når disciplene fra at have fornægtet Jesus, følt sig svigtet og forladt, alligevel bliver så fanatiske, at de gør alt for at blive missionærer og bringe budskabet ud i verden – uanset om de risikerede korsfæstelse og henrettelse. Det gjorde dem åbenbart ikke noget.

Så slutningen blev virkelig til begyndelsen.

Det sluttede ikke med Jesus' korsfæstelse.

Tværtimod var det kun begyndelsen.

AMEN